

Данте

Зеров Микола Костянтинович

Сагою дивною, без демена й весла,
Ми пропливали вдвох, — я й чарівник Вергілій.
Як бронза він різьбивсь — і до далеких лілій
Ріка неznана нас, гойдаючи, несла.

Латаття там плелось без ліку і числа,
На світ займалося в пустелі злотохвилій;
Я поглядом тону в тій наплаві білій,
А слухом — у речах небесного посла.

Я чув: "Ці лілії, що уповають чаром,
Далеко від землі, від valle lacrimarum
Зросли тут засівом потужної руки;

Далекі від тривог і від земної сварки,
Колишуться і снують, одвічні двійники
Сонетів і канцон майбутнього Петрарки".

23.04.1921

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/dante